

Hendrik-Jan de Wit

Ginkgo biloba*

het tweelobbenblad
een klein klokje achterop
tikt de tijd terug
de boom een levend fossiel
dinoslaatje in de tuin*

Een eigen huis met een tuin. Ik heb nog één wens: een eigen ginkgoboom. Als we door het tuincentrum lopen, herken ik meteen de bladeren. Twee en toch één. Ik schrik van de prijzen. Buiten, ergens scheef en verwrongen met een rare bochel tegen een hek, vind ik de goedkoopste.

De pot met kluit zet ik op een trapper van mijn fiets. Een hand houdt het stuur vast, de andere het vorige geologisch tijdperk. Zo slinger ik scheef en verwrongen met een rare bochel naar huis. Een fossiel op twee wielen.

Met stijve arm en verdraaide heupen plant ik de boom in de achtertuin. Een stukje van de schutting af. Er staat een ielig boompje, maar ik zie een prachtige boom. De bladeren krijgen een paar maanden later zo'n innig gele kleur. Dromerig dwarrelen ze op de grond en ritselen de ene haiku na de andere.

Na een paar zomers strekken de takken tot ver over het tuinpad. Je kunt je fiets niet uit de schuur halen zonder in de takken vast te raken. De top tikt bijna de dakgoot aan. Daar begint de zolder van ons huis.

De merel leert haar kroost vliegen van en naar de ginkgo. Op het SD-kaartje van het vorige fototoestel staat nog een foto van een mereljong.

*we gaan verhuizen
ik haal de laatste post op
afgezaagd – de stronk*

*Ginkgo biloba, de Japanse notenboom met tweelobbenblad: de oudste ons bekende boomsoort, 200 miljoen jaar oud, mysterieus én gewoon alledaags.

